

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu przemyskiego złożyły gminy powiatu *głogowskiego* 34 złr. 51 c. w. a., i pieniądze te zostały już odesłane na miejsce przeznaczenia.

Gmina miejska *Kamionki strumiłowej* w obwodzie złoczowskim obowiązała się istniejącą w miejscu szkołę trywialną, gdzie teraz udziela nauki tylko jeden nauczyciel, rozszerzyć w taki sposób, ażeby zacząwszy od roku szkolnego 186¹/₅ udzielało w niej nauki trzech nauczycieli w trzech izbach szkolnych.

Na uposażenie tych trzech nauczycieli zapewniła gmina miejska po wieczne czasy następujące płace:

1) Dla przewodniczącego nauczyciela, który na wszelki sposób musi posiadać uzdolnienie przepisane dla szkół głównych, płacę roczną 300 złr. w. a. i roczny dodatek na pomieszkanie w kwocie 60 złr. w. a.

2) Dla drugiego nauczyciela płacę roczną 210 złr. w. a. i roczny dodatek na pomieszkanie w kwocie 50 złr. w. a.

3) Dla trzeciego nauczyciela płacę roczną 180 złr. w. a. i dodatek roczny na pomieszkanie w kwocie 40 złr. w. a.

Na sprawianie środków naukowych dla szkoły przeznaczyła gmina miejska roczną kwotę 15 złr. w. a., a na wydatki kancelaryjne i drobne potrzeby szkolne 10 złr. w. a. rocznie.

Nakoniec obowiązała się jeszcze gmina miejska postarać się o stosowne umieszczenie szkoły i o jej urządzenie, zapewnić szkole potrzebną usługę i dostarczać potrzebnego na opał szkoły drzewa.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu troskliwość w poparciu oświaty ludu podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Lwów, 11. sierpnia 1864.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej najwyższem postanowieniem z 21. sierpnia r. b. nadać srebrny krzyż zasługi Antoniemu *Czubryńskiemu*, kadetowi feldfeblowi pułku piechoty br. Martini nr. 30. za udzielenie z własnego popędu skutecznej pomocy przy pożarze i wyratowanie dziecka z płomieni z narażeniem własnego życia.

Część nieurzędowa.

Lwów, 27. sierpnia.

Jen. kor. donoszą z Flensburga, że dnia 22. b. m. po południu przybył tam książę *Metternich* i po krótkim pobycie udał się do głównej kwatery księcia Fryderyka Karola do Apenrade. Tego samego dnia przejeżdżał w tym kierunku także książę *Esterhazy*. Uroczystość urodzin Jego c. k. Apostolskiej Mości obchodzono także w Wyck na wyspie Föhr z wielką świetnością.

Berlińska Kreuzstg. z 24go b. m. donosi, że pruski minister wojny p. *Raon* udaje się na zaproszenie Cesarza Napoleona do obozu pod Chalons. Ten sam dziennik przynosi wiadomość, że Król hanowerski ma być chory.

Z Paryża dowiaduje się *Jener. Kor.* pod dniem 23. b. m., że p. *Dobignie*, który przewodniczył procesowi przeciw „trzynastom“, i p. *Fleury*, sędzia indagacyjny w procesie korespondentów, mianowani zostali radcami trybunału apelacyjnego. Minister finansów *Fould*, który jeździł na prowincye dla przyzywania w radzie jenerałnej, powrócił chory do Paryża. Dnia 23go b. m. przybyli do Paryża prawie równocześnie książę *Napoleon* z Hawru i piemontski minister jenerał *Menabrea* z Vichy, ażeby oczekiwać przybycia księcia *Humberta*, który w tej chwili bawi na dworze królewskim w Kopenhadze. Także kawaler *Nigra* powrócił już z swojej wycieczki dyplomatycznej.

Tej samej *Jener. Kor.* donoszą dalej, że w Turynie zajmują się teraz wiele dwoma rozmowami, które poseł francuzki hr. *Sartiges* i poseł austriacki w Rzymie baron *Bach* mieli kolejno z Królem Franciszkiem w Albano, a skutkiem których miał być Król neapolitański powziąć postanowienie nieopuszczania państw rzymskich. Z innej strony opowiadają ten wypadek w przeciwnym duchu, bezpośrednio jednak wiadomości z Rzymu nie donoszą nic takiego, coby mogło potwierdzać tę wersję.

Na uczcie odbytej dnia 24go b. m. w *Tiveston* miał lord *Palmerston* mowę do swoich wyborców, w której bronił pokojowej polityki Anglii, wyrażając przytem sympatyę swoją dla Polski i Danii. Zgromadzenie przyjmowało lorda *Palmerstona* z wielkiem uniesieniem.

W Neumünster w Holsztynie zjechali się deputowani miast szleswickich i holsztyńskich i uchwalili jednomyślnie następującą rezolucję:

„Gdy prałaci i stan rycerski widzieli się spowodowani do ogłoszenia deklaracyi w sprawie kraju naszego, przeto deputowani Szleswiku do zjazdu miast holsztyńskich czują się obowiązani do wystąpienia ze zdaniem swem, w braku reprezentacyi krajowej praw ludu szleswicko-holsztyńskiego bronić mogącej.“

„Łączymy się całym sercem z wyrazem wdzięczności za wywalczoną męstwem wojsk wielkich mocarstw niemieckich zupełne odłączenie Szleswiku i Holsztynu od Danii, również z zupełnem przekonaniem uznajemy potrzebę związku obu Księstw z Niemcami, bez naruszenia jednak ich samoistności, lub też związku takiego z Prusami, o ile interes Niemiec tego wymaga.“

„Nie możemy zaś upatrywać właściwego środka ku dopięciu pożądanego celu w zaprowadzeniu rządu tymczasowego, obawiamy się owszem, iż upragnione ostateczne uporządkowanie wewnętrznych i zewnętrznych stosunków kraju na tej drodze bez potrzeby w odwołkę puszczoneby było. Zaprowadzenie stosunków stałych zależy według naszego przekonania od niezwłocznego uznania już dawno przez kraj uznanego panującego Księcia Fryderyka VIII.“

Z 51 miast i miasteczek w Szleswiku i Holsztynie znajdowało się na zjeździe tem z 41 miast i miasteczek 81 deputowanych, między nimi byli zaś i deputowani wysp zachodnich. Nie były reprezentowane 2 miasta i 5 miasteczek szleswickich, tudzież dwa miasta holsztyńskie. Jedno zaś miasto holsztyńskie przystąpiło telegrafem do zapadłej uchwały.

Z Kopenhagi donoszą z największą pewnością, iż usiłowania stronnictwa narodowo-liberalnego i skandynawskiego gwoli obudzenia zapału wojennego, w ludzie żadnej nie znajdują podstawy. Doniesienia te z równą pewnością zaprzeczają, jakoby odstąpienie północnej części Szleswiku rozdrażnić miało na zawsze stosunki między Niemcami a Danią.

Jak wiadomo, sprawiło w swoim czasie wielkie wrażenie w Kopenhadze ogłoszenie dokumentów, odnoszących się do stosunków między Anglią i Francją w sprawie duńskiej, i przypuszczano, że gazecie berlińskiej musiał je zakomunikować który z członków gabinetu. Otóż teraz oświadcza ta gazeta z 22. b. m., że do ogłoszenia tych dokumentów nieotrzymała ani polecenia ani upoważnienia od członków ministerstwa, i że nawet nie udzielił jej tychże żaden z członków gabinetu.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 26. sierpnia. (*Obchód urodzin Najjaś. Pana na prowincyi.*) Z Janowa, miasta powiatowego w obwodzie lwowskim donoszą nam, że rocznicę urodzin Najjaś. Pana obchodzono tam 18. b. m. uroczystem nabożeństwem w rz. kat. kościele parafialnym z odśpiewaniem *Te Deum* i hymnu ludu przy salwach z moździerzy, a po nabożeństwie odbyło się na pamiątkę tego dnia publiczne rozdanie nagród dwóm sługom za ich długoletnią i wierną służbę.

Wiedeń, 25. sierpnia. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Jego Mość Król pruski poświęcił wczoraj godziny poranne sprawom państwa, w południe odwiedzał obecnych tu Arcyksiążąt, a następnie zwiedzał wnętrze c. k. burgu.

O godzinie 4tej odbył się w Schönbrunnie obiad dworski w ściślejszem kole, do którego były dopuszczone świty obudwu monarchów.

Król Jego Mość zaszczycał jeszcze odwiedzinami pierwszego ochmistrza dworu jenerała jazdy Karola księcia *Liechtensteina* w Penzing, udał się wieczorem z Jego ces. Mością do teatru w burgu.

Jutro o godzinie 8. zrana Król Jego Mość wyjedzie pociągiem osobnym z Penzingu, i uda się najprzód do Ischl w odwiedzinę do przebywającej tamże Królowej pruskiej wdowy, a następnie na Salzburg i Mnichów do Hohenschwangau, letniej rezydencyi Króla bawarskiego.

Jego c. k. Apostolska Mość według reskryptu z dn. 22. b. m. był zupełnie zadowolony z rezultatu przeglądu wojska przed Jego Mością Królem pruskim, i polecił oświadczyć z tego powodu wszystkim dowódcom najwyższe uznanie.

Jego c. Wysokość Arcyksiążę Franciszek Karol kazał prześłać c. k. towarzystwu agronomicznemu w Salzburgu sumę 200 złr. jako wsparcie do urządzenia wystawy rolniczo-przemysłowej w miesiącu wrześniu.

Jego k. Wysokość Książę bawarski Karol przybył dnia 22go b. m. z Mnichowa do Salzburga.

Jego Excelencya Namiestnik *Toggenburg* udał się dn. 22. b. m. z Weneeyi do Tyrolu za kilkatygodniowym urlopem.

(Zniweczenie planów rewolucyjnych.) *Bote für Tirol und Vorarlberg* donosi pod dniem 22go b. m.: „Podług wiarogodnych wiadomości powiodło się czujności władz odkryć plan włoskiej partyi rewolucyjnej, ażeby w ostatnich dniach bieżącego miesiąca wywołać przez ochotników rozruch w południowym Tyrolu.

Ten szalony jednak zamiar, który mógł się wylęgnać tylko w rozbujałej fantazyi kilku głów przewrotnych, został zniweczony przedsięwzięciem równocześnie w rozmaitych miejscach włoskiego Tyrolu aresztowaniem przywódców i narzędzi partyi rewolucyjnej.

W Saone w Judikaryi odkryto nadto i zabrano skład broni, złożony ze 170 karabinów, bagnetów, mundurów, spodni i bluz Garibaldowskich. Ponieważ zachodzi tu zbrodnia zdrady stanu, będą więźnie, których liczba ma wynosić przeszło 20, oddani pod śledztwo sądowi krajowemu w Inspruku.“

(Deklaracja pełnomocników duńskich względem jeńców wojennych duńskich.) Według artykułu 8. konwencji o zawieszenie broni zawartej w dniu 1. sierpnia między pełnomocnikami Prus, Austrii i Danii jeńcy wojenni duńscy mieli być wypuszczeni na wolność za zapewnieniem, iż przed zawarciem pokoju w armii duńskiej służyć nie będą. W wykonaniu tej umowy pełnomocnicy duńscy złożyli w dniu 8. sierpnia z polecenia rządu swego posłowi pruskiemu w Wiedniu następującą deklarację:

„Protokół podpisany w dniu 1go bieżącego miesiąca w wykonaniu artykułu IV. preliminaryj pokoju zawartych w tymże samym dniu między Danią z strony jednej, a Prusami i Austrią z strony drugiej, obejmuje w 8. paragrafie następujące postanowienie:

„Jeńcy wojenni duńscy wypuszczeni będą na wolność za zapewnieniem, iż nie będą służyć w armii duńskiej przed zawarciem pokoju.“

„Odnośnie do tego postanowienia podpisani pełnomocnicy Króla Jego Mości duńskiego z polecenia rządu swego mają zaszczyt złożyć niniejszem Jego Excelencyi p. baronowi Werther, nadzwyczajnemu posłowi i ministrowi pełnomocnemu Króla Jego Mości pruskiego uroczyste zapewnienie, iż jeńcy wojenni duńscy znajdujący się obecnie w niewoli w państwie Króla Jego Mości pruskiego, nie będą służyć w armii duńskiej przed zawarciem pokoju.“

„Podpisani korzystając z tej sposobności mają zaszczyt złożyć Jego Excelencyi p. baronowi Werther zapewnienie wysokiego szacunku.“

Wiedeń, 8. sierpnia 1864 r.

Quaade. Kaufmann.

Jego Excelencyi
panu baronowi Werther
etc. etc. etc.

w Wiedniu.

Anglia.

(Doniesienie z Belfastu.) Według doniesień z Belfastu z 21. sierpnia wieczorem obawiano się tamże, aby w tymże dniu przy pogrzebie katolików nie wybuchły świeże niespokojności, ale porządek nie został naruszony. Jednakowoż przyjaciele zmarłych otrzymali pozwolenie udania się za orszakiem pogrzebowym. Zapewniają, że umarł ktoś przeszyty kulą we wtorek. Władze zabraniają procesyi przy pogrzebach zmarłych organistów. Interesa handlowe miały się już na nowo rozpocząć.

Francya.

Paryż. 23. sierpnia. (Różne wiadomości.) Do *Jen. kor.* piszą z Paryża, iż śmierć księżnej Czartoryskiej zmieniła program podróży Króla hiszpańskiego, który onegdaj już prostą drogą udał się do Madrytu. Zostawił on w Paryżu miłe wspomnienie pod względem dowcipu swego i wykształcenia. Koroną uroczystości i festynów dla niego urządzonych, nazwać można reprezentację teatralną w Wersalu; złączone tam były z rzadką dokładnością architektura i ornamentyka sali wystawień, blask toalet i uniformów, dobry gust w urządzeniu scenicznem a w końcu doskonałe odegranie klasycznego uroczystego utworu. Na rozkaz Cesarzowej całe przedstawienie w obrazie do pamięci potomnych podane być ma; zaiste nie łatwe to i nie bardzo wdzięczne zadanie dla malarza. — Pan Drouin de Lhuys wyjechał z Paryża jako prezes rady jednej departamentowej i dopiero za tydzień powróci ma. — Książę Kuza układa się z bankierami Fould i Hottinguer o zawarcie pożyczki na 40 milionów franków. — Z powiatu Tondero w Szleswiku przybyła do Paryża deputacja z prośbą do Cesarza, ażeby przy konferencyach wiedeńskich zasadę narodowości wspierać raczył. Oświadczone deputowanym, ażeby spokojnie w domu się zachowywali, polityka cesarska takich podżegań nie potrzebuje. Redakcja zaś dziennika *Pays* oświadczyła, iż patriotów tych duńskich przyjmie, nie wiadomo zatem czyli już odjechali. — Według umowy zawartej między wdową Meyerbera a dyrektorem wielkiej opery p. Petuin, ostatni utwór wielkiego mistrza, opera afrykańska umieszczona być ma w repertuarzu teatralnym tak iżby w miesiącu lutym przyszłego roku odegrana być mogła. Główną rolę kobiecą odspiewać ma panna Sax.

Książę Napoleon oczekiwany jest w Paryżu we czwartek dnia 25. sierpnia.

Minister stanu p. Rouher oświadczył przy otwarciu rady departamentowej departamentu Puy de Dome, iż nowe prawo o ra-

dach departamentowych będzie uader liberalne i na decentralizacyi oparte. Prawo to złoży zupełną władzę w ręce rad co do spraw lokalnych i wyjmie jedynie z pod ich atrybucyi przedmioty ogólnego interesu państwa, całości terytorium i praw monarszych dotyczące.

Prezes rady stanu p. Rouland zrobił takie same oświadczenie w Rouen.

Królewicz sardyński książę Humbert oczekiwany jest w Paryżu a raczej w Saint-Cloud dnia 30. sierpnia. Zajmować on ma te same pokoje, w jakich umieszczony był Król Franciszek hiszpański. Podróż księcia Humberta nie ma żadnego celu politycznego; przybędzie on głównie do Francyi dla zwiedzenia obozu pod Chalons, prócz wojskowości Królewicz sardyński niczem innem się nie zajmuje.

Włochy.

(Różne wiadomości) Do *Jener. Kor. austr.* piszą z Medyolanu pod dn. 19. sierpnia, iż w Lombardyi uformowało się formalne stowarzyszenie podpalaczy, które głównie podpala budynki gospodarskie, spichlerze i stodoły większych właścicieli ziemskich. Od początku bieżącego miesiąca zniszczono tym sposobem cztery budynki gospodarskie, przyczem głównie ucierpiało kilka osób stronnictwa konserwatywnego z pomiędzy najwyższej arystokracji lombardzkiej, prócz tego były i inne jeszcze przypadki podpalania w różnych miejscach. Lecz i to, co się w samej stolicy Lombardyi często wydarza, przyczynia się nie mało do wzburzenia umysłów i świadczy o znacznym upadku moralności w kraju od chwili jak przeszedł pod piemonckie panowanie. I tak właśnie w dniu 19. lipca następujący wypadek zatrwożył mieszkańców Medyolanu. Na Piazza di Castello dwie kobiety z gminu posprzeczawszy się z sobą o wspólnego kochanka, napadły na siebie z nożami kuchennymi tak gwałtownie, iż jedna na miejscu zabita została, druga zaś ciężko ranna do szpitalu zanieśiona być musiała. Parę dni przedtem na ulicy Nazaro furman z wozem jadący, posprzeczawszy się z jednym przechodniem o to, że za głośno gwizdał, wśród białego dnia nożem z tyłu ugodzony i zabity został. Prócz tego mnożą się samobójstwa w sposób niesłychany i we wszystkich warstwach społecznych; nie masz jednego dnia w Medyolanie lub w okolicy, żeby się kto nie zabił lub nie chciał zabić, a to po największej części z najbliższych powodów.

Z Rzymu donoszą pod dniem 23. lipca, iż monsignor Merode, papieżki minister broni, udać się ma do Belgii w interesach familijnych.

Monsignor Meglia, audytor przy nuncyaturze paryzkiej, odwołany być ma z swej posady i wysłany na nuncyusza apostolskiego do Meksyku.

Niemcy.

Flensburg, 22. sierpnia. (Podziękowanie Cesarza Jego Mości austriackiego dla ludności szleswickiej. — Tumult w Poznaniu.) Cesarz Jego Mość austriacki raczył podziękować za złożone sobie hołdy w różnych miastach szleswickich następującem pismem c. k. komisarza cywilnego barona Lederer do *Norddeutsche Zeitung*:

„Powszechny udział, jaki wzięto w kraju tutejszym w obchodzie urodzin Najjaśniejszego Cesarza austriackiego, Pana mojego miłościwego, doszedł do najwyższej wiadomości, i dostatem zlecenie wyrazić wszystkim władzom i całej ludności księstwa najwyższe uznanie i podziękowanie za ich przychylność.“

„Flensburg, 21. sierpnia 1864 r.

C. k. komisarz cywilny
baron Lederer.

Poznań, 21. sierpnia. Pewne zjawisko, w którym cud upatrywano, wywołało w sobotę i niedzielę zaburzenia na ulicy jezuitkiej. Zjawisko to jest jakby figura ludzka, powstało ono pewno z wilgoci muru, lud jednak upatrywał w niem obraz Chrystusa. Już w sobotę wieczorem wojsko zaledwo zdołało rozegnać tłum ludu, w niedzielę zaś wieczorem tłum ten na nowo się zebrał. *Posener Zeitung* pisze, iż ktoś rozpuścił bajkę, że na drugiej stronie tego samego domu Matka Boska się pokazała. Tłumy ludu cisnęły się znów wieczorem, przyszło do sprzeczki między wojskowemi i cywilnemi, i chociaż policya z największem umiarkowaniem sobie postępowała, to jednak tumult rósł tak, iż o godzinie dziewiątej siły wojskowej zażądać musiano.

Za pokazaniem się wojska wzmogło się jeszcze wzburzenie ludu, słyszano różne fanatyczne okrzyki, równie jak okrzyk „niech żyje Polska“, i rzucano kamieniami na wojsko i na policyantów; komisarz jeden policyjny dość ciężko został raniony. Policya, która cała na miejscu obecna była, starała się namówić lud do rozejścia się i wojsko usiłowało przywrócić spokojność perswazyą, lecz lud nie ustępował. Musiano więc użyć bagnetów, przyczem kilka osób z ludu ranionych zostało. O godzinie 11tej wieczorem wszędzie była spokojność przywrócona. Mówią, iż między tłumem ludu widziano kilku duchownych katolickich. Książdz Z. był nawet przez krótki czas uwięziony, lecz znów na wolność wypuszczony został. Dla zapobieżenia podobnym scenom ogłoszono w Poznaniu prawo przeciwko tumultom.

Królestwo Polskie.

(Skutki powstania.) *Posener Ztg.* donosi: „W powiatach konińskim i kaliskim zniszczono w ostatnich tygodniach kilka małych

band, którym niesłusznie dawano nazwę „powstańców“. Te bandy liczące prawie zawsze sześć tylko do ośmiu ludzi, nie składały się bynajmniej, jak się pokazało ze śledztwa, z świeżych ochotników, spieszących dla poparcia powstania do Polski, lecz z osób, które już od dawna uwijały się w Polsce i niegdyś należały do korpusu Taczanowskiego. Przez zimę ukrywało się wiele takich ludzi u polskich właścicieli dóbr; z wiosną uformowali oni nowe bandy, ale te zostały, jak wiadomo, wkrótce rozbite. Odtąd puszczały się oni na rabunek, a za schronienie służyło im zboże po polach. Teraz jednak, gdy nastąpiły zniwa, nie mogli już oni ująć baczności rosyjskich żołnierzy, i ztąd też poszło, że właśnie ostatnimi czasy wykryto i pojmano kilka małych band takich.

Rosya.

(Przeгляд wojska i reskrypt cesarski.) Ruski Inwalid donosi: Od 30. lipca do 4. sierpnia (v. s.), w przytomności Najjaśniejszego cesarza odbyły się manewry wojsk rozlokowanych w obozie pod Krasnem Siolem i w okolicach onego.

Reskrypt Najwyższy dany na imię Jego cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza. Wasza Cesarska Wysokości! Podczas zebrania wojsk w obozie w Krasnem Siole, przytomny byłem niejednokrotnie na musztrach i manewrach zostających pod dowództwem Waszem, wojsk gwardyi, i za każdym razem, ku szczeremu Memu zadowoleniu, coraz bardziej przekonywałem się, że wojska te znajdują się w jak najwyborniejszym stanie. Sprężystość i dokładność wszystkich ruchów i ewolucyj, prawidłowość i celność strzałów, wyborna i wesola powierzchowność żołnierzy i szczególna ich gorliwość przy pełnieniu obowiązków, świadcza o zupełnej znajomości rzeczy, o wybornym systemie ich kształcenia i o stałej dla nich staranności i zwierzchności. Wynurzając Waszej Cesarskiej Wysokości szczerą wdzięczność Moja za niezamordowaną Waszą czynność około kształcenia powierzonych Wam wojsk, pozostaje na zawsze niezmiennie dla Was zyczliwy.

Na oryginalne Własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

„Serdecznie Was kochający

Alexander“.

7go sierpnia 1864 r. w Krasnem Siole.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 19. sierpnia. (Obchód urodzin Cesarza austriackiego. — Wiadomości bieżące.) Do Jener. Kor. piszą: Wczoraj obchodzono tu rocznicę urodzin Jego Mości Cesarza Austriackiego uroczystym nabożeństwem w kościele katolickim, na którym znajdowali się wszyscy urzędnicy c. k. agencji i c. k. poczty w galowych uniformach. Kościół był napełniony mnóstwem zyjących tu poddanych Jego Mości Cesarza. Wieczorem odbył się wielki festyn w ogrodzie „Bellevue“, gdzie był ustawiony przepyszny transparent, przedstawiający Jego Mość Cesarza w naturalnej wielkości, a nad nim jaśniała najwyższa cyfra w ogniu brylantowym.

Książę Kuza polecił radzie państwa, ażeby zajęła się rewizją przedłożonego już przez rząd rozwiązanej izbie projektu ustawy względem aresztu osobistego w procesach cywilnych i handlowych, ponieważ wydanie takiej ustawy stało się nieodzownie koniecznym dla podniesienia kredytu.

Pan Negri, polityczny agent Księstw w Stambule, który bawił tu przez kilka tygodni, powrócił już na swoje stanowisko.

Kiedy wśród ludności stolicy dają się słyszeć rozmaite skargi, na to, że rząd, stara się wpływać na wybory municypalne, zali się również rząd na agitację wybiorczą ze strony osób prywatnych, i dwóch profesorów, J. Falkojanu i pana Buesko zostali z tego powodu usunięci z swoich posad. Dekret książęcy uzasadnia usunięcie ich tem, że obadwaj, zamiast przejąć się swoim zadaniem i poświęcać cały swój czas nauczaniu powierzonej sobie młodzieży, zajmowali się polityką i popierali idey, potępione w całym kraju.

Turecya.

Konstantynopol, 18. sierpnia. (Mianowania. — Wiadomości bieżące. — Zaturgi w Hercegowinie.) W liście mianowań, które ogłosił temi dniami dziennik urzędowy, uderzają szczególnie dwa nazwiska: Nesref Basza, otwarty nieprzyjaciel wielkiego wezyra, został mianowany intendentem cesarskiego pałacu, a Szokru Effendi, pierwszy sekretarz księcia Murada, został rozkazem Sułtana usunięty z tej poufnej posady i zastąpiony innym. Obiega pogłoska, że Szokru Effendi chciał namówić Następcę tronu, ażeby umknął do Francji i tam przeżywał aż do odziedzczenia tronu. Jak wiadomo bowiem, musiał Następcę tronu z powodu niełaski Sułtana, która sięgnął sobie przed kilkoma miesiącami, uleż zwyczajowi tureckiemu, podług którego może panujący Sułtan nakazać swojemu następcy prowadzenie życia więziennego.

Z Wołoszczyzny przybyło tu w ciągu tego i przyszłego tygodnia kilkaset emigrantów rozmaitych narodowości. Opowiadają oni, że ich rząd tamtejszy wydalil z Księstw naddunajskich.

Nawróceni (protestanci), w liczbie do 400, znajdują się tu ciągle jeszcze w areszcie, ale jak słychać mają być wkrótce wysłani do Yemen.

O wszczętych nanowo zatargach Hercegowian z Turkami zawiara Napredak następujące wiadomości z 4. b. m.: Novica Cero-

vic, kwieszkowany senator. wykonał zamach na Kolassin, gdzie poległo 500 Turków. Zamach ten nastąpił z tego powodu, ponieważ Turcy powyżej twierdzy Kolasin, niedaleko Saranacu, robili przygotowania do wzniesienia warowni, która byłaby bardzo uciążliwa dla mieszkańców Moracy i dla Uskoków (emigrantów.) Co do wojewody Luki Vukalovica opowiadają, że powstał z swoimi Zubezanami przeciw Turkom dlatego, iż ci pod pozorem odnowienia starego budynku eraryalnego w Zubezi, zamierzali również wystawić warownię. Vukalovich, zrażony kilkakrotnem już złamaniem traktatów ze strony Turków jak również ciągłym uciemianiem Rajów, oparł się temu zamiarowi, i to stało się powodem powstania.

Kronika.

(Pożary.) W Żolnówce w obwodzie brzeżańskim, wszczął się pożar dnia 9. b. m. z niewiadomej doład przyczyny w domu tamtejszego właściciela Stacha A., i przy gwałtownym wietrze szerzył się ogień tak szybko, że w krótkim czasie obrócił w perzynę budynki mieszkalne i gospodarskie 12 gospodarzy, a przytem także zasoby zboża przeszłorocznego.

Dnia 30. z. m. powstał ogień w Medyce w obwodzie przemyskim w koninie domu właścicielskiego, ale szczęściem skończyło się tylko na zgrzeniu dachu.

(Rozboje w Węgrzech.) Z Wielkiego Waradynu donoszą dziennikowi „Hortobagy“, że w południowo-wschodniej części komitatu bihackiego zagraża znowu banda zbójców bezpieczeństwu publicznemu. Przed kilku tygodniami natrafiono bowiem na ślad bandy zbójckiej, złożonej z 10 ludzi, i pewien kupiec izraelski w Kolaesy uławił pojmanie 8 z nich. Jeden ze zbiegłych zorganizował nową bandę, której pierwszym czynem było, że z zemsty zamordowała wspomnianego kupca, jego żonę i dzieci, i zrabowała jego cały majątek, który miał wynosić kilka tysięcy złotych reńskich. Odtąd pojmano w okolicy Belenyes 11 zbójców i sprowadzono do Wielkiego Waradynu, gdzie dla ich osądzenia miał się zebrać sąd dorazny na dniu 22. b. m.

(Okropny wypadek.) „G. di Napoli“ donosi co następuje: Gdy do 16. b. m. po południu księżna di Tevra, panna Avalos i pan Quarto narzeczony panny udali się na przechadzkę do ogrodu pałacu del Vasto przy ulicy Chiaja, pan d'Avalos, stryj rzeczonej panny niezadowolony z projektu małżeństwa, uniósł się takim gniewem, że swego buldoga podszedł na pana Quarto. Pies jednak zamiast rzucić się na pana Quarto lasił się księżnej; wówczas pan d'Avalos uderzył pana Quarto prętem w twarz, tenże zaś dobył pistoletu, dał ognia, i zranił pana d'Avalos. Jakaś pani zaprzyjaźniona z panem d'Avalos strzeliła znów do pana Quarto. Księżna di Tevra i panna d'Avalos zemdlały. Książę d'Avalos stojąc w oknie pałacu wychodzącym na ogród zaklinał brata aby się uśmierzył, lecz ten jeszcze bardziej rozjątrzony schwyił dubeltówkę, i dał ognia do brata; z dwóch strzałów jeden trafił księcia w twarz, tak że upadł na ziemię. Nadbiegła policja i aresztowała panów Quarto i d'Avalos.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 26. sierpnia. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: męc pszenicy (83 $\mathcal{H}$) 2 zł. 98 c.; żyta (79 $\mathcal{H}$) 1 zł. 52 c.; jęczmienia (69 $\mathcal{H}$) 1 zł. 28 c.; owsa (50 $\mathcal{H}$) 1 zł. 23 c.; hreczki 1 zł. 63 c., kartofli 74 c., cetnar siana 1 zł. 24 c.; okłotów 79 c.; sag drzewa bukowego 10 zł. 50 c., sosnowego 8 zł. 37 c.

Złoczów, 20. lipca. W I. połowie z. m. były na targach w obwodzie tutejszym następujące ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:											
	Kamionka		Radziechów		Sassów		Zalozice		Zborów		Złoczów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
walutą austriacką												
Mec pszenicy	2	50	2	50	2	50	2	35	2	50	2	62
„ żyta	1	25	84	1	20	1	1	1	1	90	1	10
„ jęczmienia	1	20	80	1	1	1	1	80	1	89	1	97
„ owsa	1	95	75	1	90	1	85	1	80	1	89	89
„ hreczki	1	20	1	20	1	20	1	1	1	1	1	13
„ kukurudzy	1	50	1	50	1	50	1	50	1	50	1	70
„ ziemniaków	1	40	1	40	1	40	1	40	1	40	1	70
Cetnar siana	1	20	1	20	1	20	1	20	1	20	1	15
„ wełny	1	11	1	11	1	11	1	11	1	11	1	12
„ nasienia koniczu	1	11	1	11	1	11	1	11	1	11	1	12
Sag drzewa twardego	4	5	3	50	7	55	6	5	5	60	5	60
„ „ miękkiego	3	5	2	50	5	27	5	5	5	50	4	50
Funt mięsa wołowego	1	11	1	11	1	11	1	11	1	11	1	12
Mas okowity	1	31	1	80	1	54	1	28	1	54	1	54

Ostatnia poczta.

Wiedń, 26. sierpnia. Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 8. sierpnia r. b. zezwolić najłaskawiej na przeistoczenie stowarzyszenia krajowej kultury i statystyki w księstwie Bukowinie na stowarzyszenie zajmujące się wyłącznie kulturą krajową księstwa Bukowiny, a to na podstawie prze-

